

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

D E C I Z I E

31 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,

Liliana Catan,

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

Ion Guzun,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Andrei Formusatii prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui:

***Bereghici Ion Grigore**, născut la 12 aprilie 1995, originar și locuitor al s. Petrești, r-nul Ungheni,*

Termenul de examinare a cauzei:

- *Instanța de fond: 02.09.2014- 24.10.2014;*
- *Instanța de apel: 19.11.2014- 05.01.2014;*
- *Instanța de recurs: 20.02.2015- 08.04.2015;*

În baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 24 octombrie 2014, cauza fiind examinată conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, Bereghici Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare.

În baza art. 85 Cod penal la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Militare, mun. Chișinău din 25.04.2014, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 3 (trei) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Instanța de fond a constatat că, Bereghici Ion la 03.08.2014, în jurul orei 04.00, în timp ce conducea motocicletă de model „Java 350” cu n/î SGAA 134, fără permis de conducere, în s. Pîrlița, r-nul Ungheni a fost stopat de către angajații de

poliție a Inspectoratului Național de Patrulare și fiind suspectat de consum de alcool a refuzat de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care pedeapsa aplicată să fie suspendată condiționat în baza art. 90 Cod penal, pe motiv că față de el s-a aplicat o pedeapsă prea aspră ce nu corespunde gravității faptei săvârșite. A colaborat cu organul de urmărire penală, a recunoscut vina, de unul singur îngrijește bunica de 81 ani care este țintită la pat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 decembrie 2014 a fost admis apelul inculpatului, casată parțial sentința instanței de fond în latura pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre prin care Bereghici Ion se consideră condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, ceea ce constituie 12000 lei.

În baza art. 85 Cod penal, prin cumul total, s-a adăugat la pedeapsa aplicată pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Militare, mun. Chișinău din 25.04.2014, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare de 3 (trei) ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 (unu) an și cu amendă în mărime de 600 unități convenționale.

Conform art. 87 Cod penal, pedepsele aplicate urmează să fie executate de sinestătător.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției sale instanța de apel a reiterat că, instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Bereghici Ion în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal fapt ce nici nu se contestă de nimeni.

Mai mult, judecarea cauzei a avut loc în procedură simplificată, în baza prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală. În instanța de fond inculpatul a depus cerere prin care a solicitat judecarea cauzei sale în baza probelor administrate în faza urmăririi penale, prin care recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cerere, care a fost acceptată de instanța de fond.

Totodată, Colegiul penal a concluzionat că există temei pentru casarea hotărârii atacate în partea numirii pedepsei inculpatului, dat fiind faptul că instanța de fond, la

aplicarea pedepsei nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal vis-a-vis de scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a pedepsei și nu în deplină măsură a ținut cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, aplicându-i-se o pedeapsă prea aspră.

Astfel, instanța de apel luând în considerație circumstanțele cauzei și persoana inculpatului care se caracterizează pozitiv la locul de trai, reieșind din condițiile de viață ale acestuia, faptul că o întreține pe bunica sa, care este de vîrstă înaintată, a comis o infracțiune ușoară, precum și vîrsta tînăra a inculpatului, a ajuns la concluzia, că nu este rațional ca Bereghici Ion să execute pedeapsa de închisoare stabilită, fiind posibilă aplicarea în privința lui a prevederilor art. 90 alin. (11) Cod penal, or impedimente legale în acest sens nu sunt.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de procuror, invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală prin care a solicitat casarea acesteia cu menținerea sentinței instanței de fond.

În motivarea recursului procurorul a indicat că circumstanțele atenuante reținute de către instanța de apel sunt insuficiente pentru stabilirea pedepsei non-privative în coraport cu împrejurările cauzei, în deosebi cu faptul comiterii unei infracțiuni intenționate în termenul de probă.

Recurentul consideră juste concluziile instanței de fond, precum că scopul educativ și preventiv al pedepsei în privința inculpatului nu poate fi atins decît prin aplicarea pedepsei cu închisoare cu executare reală.

Totodată, în viziunea acuzării, semnificativ este și faptul că inculpatul fiind anterior condamnat prin sentința Judecătoriei Militare mun. Chișinău sin 25.04.2014, numai la 3 luni de la data pronunțării hotărîrii a săvîrșit repetat intenționat alte fapte prejudiciabile, ceea ce denotă ineficacitatea pedepselor non-privative de libertate. Recurentul consideră, că pedeapsa aplicată inculpatului nu a fost individualizată corect, iar aplicarea unei pedepse mai blînde poate încuraja și pe viitor săvîrșirea altor infracțiuni.

6. Judecînd recursul ordinar și verificînd legalitatea hotărîrii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.*

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, *judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.*

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal lărgit reține că recursul este depus de procuror în defavoarea inculpatului și ca temeiuri se invocă pct. 6) și 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, și anume: *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel atunci cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificînd recursul în acest aspect, Colegiul penal lărgit constată că temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală invocate de procuror nu persistă în cauză, deoarece conform textului deciziei instanței de apel, aceasta corespunde în totul cerințelor art. 414, 417 Cod de procedură penală.

După cum rezultă din recurs, autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal, însă critică hotărîrea contestată în partea aplicării pedepsei, nefiind de acord cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și anume dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicată pe un termen de probă de 1 (unu) an.

Colegiul lărgit menționează că potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținînd cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța trebuie să aleagă și să aplice acel tip și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedepsa mai aspră poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă nu va asigura atingerea scopului scontat.

În speță, Colegiul lărgit reține faptul că, instanța de apel a stabilit inculpatului pedeapsă sub formă de amendă luînd în considerație persoana inculpatului, care se caracterizează pozitiv la locul de trai, reieșind din condițiile de viață ale acestuia, faptul că o întreține pe bunica sa care este de vîrstă înaintată, a comis o infracțiune ușoară, precum și vîrsta tînără a dînsului și corect a ajuns la concluzia că nu este rațional ca Bereghici Ion să execute pedeapsa sub formă de închisoare.

Concomitent cu aceasta, instanța de apel a ajuns la concluzia că nu sunt careva impedimente pentru aplicarea prevederilor art. 90 alin. (11) Cod penal, care stipulează că, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată.

Potrivit acestor prevederi legale instanța de judecată, reieșind din circumstanțele concrete ale cauzei, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana celui vinovat, de condițiile și circumstanțele săvârșirii infracțiunii, poate, dar nu este obligată, să anuleze condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Colegiul constată că, inculpatul a fost condamnat anterior în baza sentinței Judecătorei Militare, mun. Chișinău din 25.04.2014, prin care i s-a stabilit pedeapsa în baza art. 371 alin. (2) lit. b) Cod penal de 3 ani închisoare, însă cu aplicarea art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an. Ulterior inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 700 la 800 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la un an.

Potrivit prevederilor art. 16 alin. (2) Cod penal infracțiuni ușoare se consideră faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de pînă la 2 ani inclusiv.

Reieșind din aceste prevederi legale infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal se clasifică ca infracțiune ușoară, astfel în cazul examinat fiind posibilă aplicarea prevederilor art. 90 alin. (11) Cod penal.

Mai mult ca atît, judecarea cauzei a avut loc în procedură simplificată la cererea inculpatului și la stabilirea pedepsei instanța de apel corect a luat în considerație atît prevederile alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, cît și prevederile art. 7, 61 și 75 Cod penal.

În această ordine de idei, Colegiul lărgit conchide că instanța de apel corect a ajuns la concluzia că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare, care i-a fost stabilită prin sentință și a dispus suspendarea condiționată a executării acesteia, indicînd în decizia pronunțată motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă (pct. 4.1 din prezenta decizie).

Instanța de recurs, în urma unei analize detaliate a deciziei atacate, conchide că la examinarea recursului declarat nu s-a constatat prezența în speță a temeiurilor de casare invocate de către recurent, prevăzute în art. 427 al. (1) pct. 6) și pct. 10) Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărîrea

adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Reieșind din faptul că în cauza examinată n-a fost constatată prezența unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, Colegiul lărgit conchide că, recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Andrei Formusatii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui Bereghici Ion, cu menținerea hotărîrii contestate fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 21 aprilie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun